

Written by - மனுவைவர் ம. தமிழ் வாணன் , மதுநிலை ஆய்வு வல்லுநர் , சமீமொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம் , தரமணி, சன்னை - 113 -

Thursday, 02 August 2018 22:30 - Last Updated Thursday, 02 August 2018 22:41

இத தகயை ககொடயை, கண் மபபித தனமாக ககொடபுபபதில் தவறொன றுமில் லயை? சங்க க காலத்தில் , இந்த 'ககொடமைத தபை' பகோற்றி, கபிலர் பகோன்ற பல புலவர்கள் , அரசர்கள் ககொடவைள்ளல்களபை பாடியது சிறப்பிற் குரியது.

ககொடமைடம் என்பதற்குத் தமிழ் தமிழ் அகரமுதலி அளவின் றிக் ககொடுத்தல் . (வரவின் றிக் ககொடுக்கை) என்று பகொருள் தருகிறது. வயயாவிக் ககோப்பறும் பகேனின் ககொடமைடமும் படமைடமும் பாடிய பரணர் ,

000000 00000000 00000 000000 ,
00000 00000000 0000000000 0000000
0000000000 00000000 00000000 ,0
0000000000 00000000 00000000 .(000000 .142:3-6)

என்று சூட்டியது குறிப்பிடத்தக்க செய்தியாகும் .

சவ்வியல் காலத்தில் அரசர்கள் நற்ககொடவைள்ளல்களாக இருந்திருக்கிறார்கள் . தம்மைப் பாடி வருகின்ற புலவர்களுக்கும் மற்றவர்க்கும் பன்னையம் பகொருளயையும் வரயயாது ககொடுத்து மகிழ்ந்தமயைச சவ்விலக்கியங்களால் உணர முடிகிறது. பாரி, காரி, ஓரி, அதியன் , பகேன் , நள்ளி, ஆய் அண்டிரன் பகோன்றோர் கடயைழீ வள்ளல்கள் என்று பகோற்றப்பட்டனர் . பகேன் மயிலுக்குப் பகோர் வயயும் பாரி மூலலகைக்குத் தரேயயும் காரி ஈரநன் மொழி கபறியும் ஆய் நீ லநாகம் நல்கிய கலிங்கத்தலை ஆலமர் சலவனுக்கு (கூற்றாலநாதருக்கு) அணிவித்தும் அதிகன் நலெலிக் கனியை ஒலகைக்கு அளித்தும் நள்ளி துளிமழை பகொழியும் நளிமலை (நீ லகிரி) நாடன் . நடடோர் உவப்பநடபைப் பரிசாரம் நல்கியும் (நண்பர்கள் வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு வண்பிய அனதைத்து வசதிகளயையும் நல்கியவன்) ஓரி தன் குறும் பகொறனை நாடும் மூழுவதயையும் ககோடியர்க்கு (யாழ் மீட்டும் பாணர்க்கு) அளித்தும் அழியாப் புகழ் பற்றினர் . ஆற்றுப்படலை இலக்கியங்கள் மன்னர்களின் ககொடதைத் தன்மயைகைக் கபறுவனவாக இருத்தலகைக் காண்கிறோம் . கல்வெட்டுக்கள் , சபெப்படுகள் மபலமும் மன்னர்களின் ககொடதைத் தன்மகைகளைக் காணலாம் . ககொடவை குறித்து வள்ளுவர் ,

000000000000 00000 00000000000000 0000000000000
0000000000 000000000 0000000000 (000000 . 222)

என்று குறிப்பிடுவது நாம் ஈட்டும் சலவம் மற்றவர்க்கும் ககொடபுபதற்கே என்கிறார் . ககொடவை குறித்து பகொறநானபறும் பாடல் கபறும் .

000000000000 000000000000 00000000000000 . (000000 . 204:4)

இதோ வாங்கிக்கொள் என்று நாமே மனமுவந்து ககொடபுபது மிகச் சிறந்தது என்கிறது.

0000000000 00000 000000000000
மதுலழீ வள்ளல்கள் : சகரன் , காரி, நளன் , தந்துமாரி, நிருதி, சமீப்பியன் , விராடன் . இடயைழீ வள்ளல்கள் : அக்குரன் , அந்திமான் , கரணன் , சந்திமான் , சிசுபாலன் , வக்கிரன் , சந்தன் . கடயைழீ வள்ளல்கள் : பாரி, காரி, ஓரி, அதியன் , பகேன் , நள்ளி, ஆய்

Written by - மனுவைவர் ம. தமிழ் வாணன், மதுநிலை ஆய்வு வல்லுநர், சமீமொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம், தரமணி, சன்னை - 113 -

Thursday, 02 August 2018 22:30 - Last Updated Thursday, 02 August 2018 22:41

அண்பிரன் .

00000000 000000000000

பத்துப்பாட்டில் இடம்பெற்றுள்ள சிறுபாணாற்றுப்படையைப் பாடிய நல்லூர் நத்தத்தனார், ஏழுவள்ளல்கள் பற்றியும் அவர்களின் கொடமைச்செயல்கள் பற்றியும் எடுத்துரைத்துள்ளார். கொடமைச்செயல்கள் என்றால், பகுத்தறியாது மடமையோடு கொடையளித்த செயல்கள் என்று பொருள் கொள்ளலாம். இத்தகைய செயல்களே அவ்வள்ளல்களுக்குச் சிறப்பைச் சேர்த்துள்ளன. இவ்வள்ளல்களைப் பற்றிய செய்திகளை எடுத்துத்தொகைநூல்களில் ஒன்றான புறநானூற்றுப்பாடல்களும் சூட்டாகின்றன.

1. 00000000 00000000

தொன்மகைகாலத்தில் பழனிமலையைப் பொதினி என்று அழைத்தனர். ஊர்க்கு ஆவிநன் குடி என்று பெயர் வழங்கியது. பொதினி என்பதே பிறகாலத்தில் பழனி என்று மாறிவிட்டது. ஆவியர் குலம் என்பது ஒரு குறுநில மன்னர் குடிக் குப்பெயர். அவர்கள் அரசாண்ட இடம் ஆதலால் ஆவிநன் குடி என்று ஊர்க்குப் பெயர் வந்தது. ஆவி, வயாவி என்று இருவகையிலும் ஆவியர் குல மன்னர்களையழங்குவதுண்டு. ஆதலால் வயாவிபுரி என்றும் அழைத்தனர். அதுவே நாளடைவில் வயாபுரி என்று மாறியது. அந்த ஆவியர் குலத்தில் வந்தவன் பகேன் என்னும் குறுநில மன்னன். பாரியப்போல அவனும் ஒருவன். அவனை வயாவிக்கோப்பெரும் பகேன் என்று குறிப்பிடுவர். வயாவி ஊரில் உள்ள அரசனாகிய பெரிய பகேன் என்பது இதன் பொருளாகும். மழை வளம் மிக்க அம்மலையின் காட்டில் மயில்கள் திரிந்து கொண்டிருக்கும். ஒருநாள் அப்படித் திரிந்து கொண்டிருந்த ஒரு மயில் அகவியதைக் கட்டி, அது குளிரால் நடுங்கி அகவியது என்று நின்தைதான். அவரகத்தே அரூள் உணர்ச்சி பெருகவே, தமது போர்வையை அம்மயிலுக்குப் போர்த்தினார். மயில் போர்வையைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுமா? கொள்ளாதா? எனச் சிறிதும் எண்ணிப் பாராமல் இத்தகைய செயலைச் செய்தார். இவ்வாறு செய்தமையே 'கொடமைடம்' என்று போற்றுகின்றார்கள்.

000000 00000000 00000000 00000000
000 000000000000 000000000 00000000
000000000000 0000000000 00000000 0000000000
00000000000 000000 00000000 (0000000000 .84-87)

புறநானூற்றுநின் 142ஆம் பாடலைப் பாடிய பரணர், "கழற்கால் பகேன், வரையாது (அளவில்லாது) வழங்குவதில் மழை போலக் கொடமைடம் படுவதன்றி, வநே தரது படமையங்கும் போரில் மடம்படான" என்ற கருத்தை அமைத்து பாடியிருக்கிறார். பகேனின் கொடமைச் சிறப்பைக் கபிலர், பரணர், அபிசில் கிழார், பெருங்குன்றூர் கிழார் போன்றோர் பதிவிட்டுள்ளனர்.

00000000 00000000 00000 000000 00
000000 000000000000 00000000
000000 000000 000000000000 00000 000000000000 (00000000 .141:13-15)

கொடமைடம் படுதல் அல்லது படமைடம் படாண் பிறர் படமையக் குறினே (புறம் .142:5-6)

Written by - முனைவர் ம. தமிழ் வாணன், முதுநிலை ஆய்வு வல்லுநர், சமீமொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம், தரமணி, சன்னை - 113 -

Thursday, 02 August 2018 22:30 - Last Updated Thursday, 02 August 2018 22:41

இப்பரணரின் பாடல் இரந்த நிற பவர எத தகுகுதியபை பறெ நிறுந தாலும வரயைறை இன்றி கொடகுகும் வண்மனம் படதை தவன் பகேன் என பதை அறிவிக கிறதும். கபிலர் பாட்டில் கவைள் ஈககைக் கடுமான பகே! (புறம் .143:6) என்றும் சூட்டுவது சிறப்பாகக் கருதப்படுகிறது. பகேனின் கொடதை தன்மயைால் அவனின் மனைவி நலிந்தவளாகி கபிந்தலிலே நறும் புகையிட்டி தண்மலர் சபிட்ட வழி இல்லாமல் இருப்பதாகக் கொடகைகுப் பிந்தயை நிலயை எடுத்துரைக்கிறார் புலவர் அரிசில்கிழார்.

00000000 00000000 00000000 00000000
00000000 0000 000000 (000000 .146:9-10)

2. 00000000 00000

பறம்பு மலயைதை தலமை இடமாகக் கொண்ட ஆட்சி சயெ்த குறுநில மன்னர் வளே பாரி ஆவார். இவர் கடசைச்சங்கக் காலத்தசை சாரந்தவர். வளேர் குலத்தில் பிறந்ததால் வளே பாரி என அழைத்தனர். பாரி பறம்பு மலயையையும் அதனைச் சீழ்ந்த பகுதிகளையும் ஆண்டவர். பறம்புநாடு முந்நிறு (300) ஊர்களகை கொண்டதாகும். பறம்புமலை, பிறம்பு மலை என்றாகி இப்பொழுது 'பிரான்மலை' என்று அழகைக் கப்படுகிறது. அப்போதயை பாண்டிய அரசின் எல்லையின் அருகில் வரும். இதற்கு இன்னொரு பெயர் 'கொடங்குன்றம்' எனபதாகும். இம்மலை மரோமலையின் ஒரு பகுதி என்னும் புராணக் கதயையும் உண்டு. பிரான்மலை சிவகங்கை மாவட்டத்தில் திருப்பத்தூர், காரகைகுடி திருப்பத்தூர் வட்டத்தில் சிவகங்கை ஒன்றியத்தில் கிருங்கைக்கோட்டை என்னும் ஊரின் அருகில் உள்ளது. அப்படி இருந்த போதிலும் அவர் மபிவநே தர்களவை பரெும் புகழ் பறெக காரணம் அவரது கொடதை தன்மயையே எனலாம். கடைப்போரகுகு இல்லலை எனாதும் அளிப்பதும் அவனது தனிச் சிறப்பாக இருந்ததும்.

புலவர் கபிலர் பாரியின் நண்பராக அறியப்படுகிறார். பாரி மபிவநே தரால் வஞ்சித்துக் கொல்லப்பட்டார். வளே பாரிகுகு இருமகளிர் உண்டு. அங்கவை, சங்கவை ஆகியோர் இவரது மகள்கள் ஆவர். ஆதரவின்றி இருந்த பாரியின் மகள்களுகுகுத் திருமணம் சயெ்துவகை கண்ணி ஒளயைார் முயன்றபோதும் அதனைத் தடுக்க மபிவநே தர்கள முயன்றனர். ஆனால் ஒளயைார் அவர்களதைத் தடுத்தும் நிறுத்தி கரபுரநாதர் கோவிலில் மணம் சயெ்துவதை தார. அந்தக் கோவில் தற்போதும் சலேத்தில் உத்தமசோழபுரம் (சோழன் இருந்த இடம்) என்ற பகுதியில் உள்ளது. மலேமும் அருகில் வீரபாண்டி (பாண்டியன் இருந்த இடம்), சலேம (சரேநிலம்-சரேன் இருந்த இடம்) உள்ளது. பாரியை ஒளவயையும் சிறப்பித்துப் பாடியிருக்கிறார்.

வள்ளல் வளே பாரியின் கொடபைப்பண்பைப் பற்றிக் கபிலர் மழயைபைப் போல கமைறும் ஏதும் கருதாதும் கொடயை வழங்குபவன் என்று கபிறிப் புகழின் உச்சிககே கொண்டும் சலெவதகை காணலாம்.

.....00000000 00
000000 0000000000 0000 0000000000
00000000 00000000000000 000000000000 00000000
00000000 000000000000 00000000 000000
0000000000 00000000 0000000000 ; (0000000000 .87 - 91)

00000 00000 000000 00 000000
0000000000 0000000000 0000000000 00000000

Written by - முனைவர் ம. தமிழ் வாணன், முதுநிலை ஆய்வு வல்லுநர், சமீமொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம், தரமணி, சன்னை - 113 -

Thursday, 02 August 2018 22:30 - Last Updated Thursday, 02 August 2018 22:41

00000 00000000000 00000000

000000000 000000 000000 00000000000 000000 (000000-107)

0000000 00000000 000000 0000000000000

0000000000 0000000000 0000000000 (000000.108:4-5)

3. 00000000 00000

அதியமான் காலத்து வரலாற்றிலே வந்த காரியமும் ஏழுவள்ளல்களில் ஒருவன். அவன் முழுப்பெயர் மலையமான் திருமுடிக் காரி ஆகும். மலையமான் என்பது அவன் குடிப்பெயர். திருக்கோவலரே அவனுடைய தலநகர். அதை நடுவிலே பெற்ற நாட்டைப் பல காலமாக ஆண்டு வந்தவர்கள் மலையமான்கள் என்னும் வீரக் குடியினர். அவர்கள் ஆண்ட நாடாதின அந்நகர் மலையமான் நாடு என்ற பெயர் விளங்கிற்று. அது நாளடைவில் மாறி மலாடு என்று அழகைக் கப்பட்டது.

வள்ளல் காரி ஈகையிற் சிறந்தவனாகவும் வீரத்தில் இணையற்றவனாகவும் விளங்கியிருக்கிறான். அவனது பெரும்படையில் தெரிந்தெடுத்த அடலறே போன்ற வீரர்கள் இருந்தனர். அந்தப் படையை பலத்தினால் அவன்கை கண்டால் யாரும் அஞ்சி நடுங்குவார்கள். இரு பெருமன்னர்களாகக் குள் போர் மண்டலம் அவரில் ஒரு மன்னன் மலையமான் திருமுடிக் காரியை அணுகுவான். தனக்குத் துணையாக வரவண்டுகுமென்று சொல்வான். காரி தன் படையுடன் சின்று போரிலே ஈடுபடுவான். பிறகு வற்றி யாருக்கு என்பதைப் பற்றி ஐயமே இல்லை. அவனிடம் கரிய நிறம் பொருந்திய குதிரை ஒன்று இருந்தது; காரியின் பதே அதற்கும் பெயர். அது மலையமானுடைய உள் எம் போலப் பாயும் இயல்புடையது. சோழனுக்கோ, பாண்டியனுக்கோ, சேரனுக்கோ துணையாகச் சின்று போரிடவான் காரி. போர் முடிவில் வின்ற மன்னன் அவனுக்குப் பற்பல பரிசில்களைத் தருவான். பொன்னும் மணியும் அளிப்பான், ஊர் அளிப்பான்; நாடு அளிப்பான். வண்டி வண்டியாகத் தான் பெற்ற பண்டங்களை ஏற்றிக் கொண்டு வருவான் காரி. யானைகளும் குதிரைகளும் தரீர்களும் அவனுக்குப் பரிசிலாக கிடக்கும்.

ஒருசில நாட்களில் அப்பொருட்கள் அனாதையையும் காரி வாரி வீசுவான். தமிழ்ப் புலவர்கள்கை கண்டால் அவன் பேரென்புகொள்வான். அவர்கள்குக் காதிற் கடுக்கன் போட்டுப் பார்ப்பான். தரீகைக் கொடுத்து ஏறச் செய்து கண் குளிரக் கண்டு பெருமகிழ்ச்சி அடவான். இதனால் அவனுக்குத் தரீர் வழங்கும் பெரு வள்ளல் என்ற பெயர் வந்துவிட்டது. "தரீர் வண் மலையன்" என்று புலவர்கள் பாடிப்புகழ்ந்தனர்.

..... 0000000000
0000000000 00000000000 0000000 0000
00 000000000 00000000000 0000
00000000000000 0000000000 00000000 00000000
00000000000 0000000 0000000000 (00000000.91-95)

இப்பாட்டில் மன்னன் மலையமான் திருமுடிக் காரியின் கொடகைகொடுக்கும் அளவு பற்றிச் சூட்டக் காணலாம். (புறம்.121) (புறம்.123) என்ற பாடல்களில் திருமுடிக் காரியின் கொடகைச் சிறப்பு தள்ளென விளங்கும். புலவர்கள் பாடி பரிசில் வாங்கச் சிலெல்லும் முன் நாள் கிழமையும் சரியல்ல என்றும், தீ மதை தரும் என உணர்த்தும்

Written by - மனுவைவர் ம. தமிழ் வாணன், மதுநிலை ஆய்வு வல்லுநர், சமீமொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம், தரமணி, சன்னை - 113 -

Thursday, 02 August 2018 22:30 - Last Updated Thursday, 02 August 2018 22:41

சகூணங் களைப் பார்த்தும், அன்றகைக் குமலயைமான காரியின் அவகைக் குச சன்றாலும் திறன் சொல்லால் பாடினாலும் அவன் பரிசில் தருவான் என்று கபுறுவதன் மபிலம் புலவர்கள் பரிசில் பறுவதற்கு நாள் கிழமையைப் பார்த்தனர் என்பதும் வளிக் கொணரும் செய்தியாகிறது.

00000000 00000000 000000000000 00000000
00000000 0000000000 0000000000 000000000000
000000 000000000000 0000000000 0000000000
0000000000 00000000 00000 00000 (000000.124)0

4. 00000000 0000 0000000000

நறுமணம் கொண்ட பொதிகமலை தமிழ்நாட்டிற்கும் தமிழ்மொழிக்கும் சிறப்பதைத் தருகிறது. இம்மலையைச் சார்ந்து திருக்குற்றாலம், பாவநாசம் என்னும் அழகிய இடங்கள் இருக்கின்றன. அங்கே ஆய்குடி என்பது ஓர்பர். அதை ஆய்க்குடி என்று இப்போது சொல்கிறார்கள். ஆய் என்ற வள்ளல் வாழ்ந்த திருந்த இடம் அது. ஆய் அண்டிரன் என்றும் அவனைப் புலவர்கள் புகழ்ந்துரைக்கின்றனர். இவனுடைய ஆட்சிக்கூடப்பட்டது பொதிய மலை. அக்காலத்தில் அம்மலையில் யானகைகள் மிகுதியாக இருந்தன. ஆதலின் ஆய் பல யானகைகளைப் பிடித்து வந்து பழக்கினான். ஆண் யானகைகளைப் போரூக்கு ஏற்றபடியும், பெண் யானகைகளை வாகனமாகப் பயன்படுத்துவதற்கு ஏற்ற வகையிலும் பழக்கச் செய்தான். அவனுடைய ஆண்பந்தியில் நபுறு யானகைகளுக்குக் குற்றவாக என்றும் இருந்ததில்லை என்பர். இவனிடம் அடிக் கடி பாணர்களும் புலவர்களும் வருவார்கள். அவர்கள்க்கு மற்றவர்கள் கொடுப்பது போலப் பொன்னும் மணியும் கொடுப்பான்; அவற்றோடு யானையையும் பரிசிலாக வழங்குவான். யானைப் பரிசில் தருபவன் என்று போற்றப்படுகிறான்.

..... 000000000000
0000000000 00000000 0000000000
00000000 000000000000 000000000000 0000000000
0000000 000000000 000000000000 000000000000
00000 0000000000 000000 (0000000000.95-99)

வள்ளல் ஆய் அண்டிரனின் கொடசைச் சிறப்பினைப் பற்றி உரையார் ஏணிச்சரே மூடமரோசியார் பாட்கிறார்.

0000 00000 00000000 0000000000
0000000000 00000 00000 00000000 (00000000.127:5-6)

இப்பாடலால் கொடகைக்குக் கொடுத்து தற்கு அரிய என “இழயைணி” என்று குறிக்கப்படுவது தாலி தான் என்று ம.பொ.சி. தம் நபிலான “மங்கல அணி” என்னும் நபிலில் சூட்டினாரார். இதனை தாலி அல்ல என்றும் திரு.அ.தட்சிணாமபிரத்தி தம் நபிலான தமிழர் நாகரீகமும் பண்பாடும் (1999) என்ற நபிலில் “இழை” என்பதற்கு “அணி” என்ற பொதுப்பொருள் உண்டு என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். திரு.கே.கே. பிள்ளை அவர்களும் ம.பொ.சியின் கருத்தை ஆதரிப்பது கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது. இருப்பினும் தனது மனைவி அணிந்துள்ள மங்கல அணியதைத் தவிர எல்லாவற்றையும் வழங்கினார் என்று புலவர் சூட்டவதற்கைக் காணமுடிகிறது.

Written by - மனுவைவர் ம. தமிழ் வாணன், மூதுநிலை ஆய்வு வல்லுநர், சமீமொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம், தரமணி, சன்னை - 113 -

Thursday, 02 August 2018 22:30 - Last Updated Thursday, 02 August 2018 22:41

ஆய்வு அண்டிரன் இரவலராக வந்தவருக்கு யான்கையையும் பரிசாக வழங்கியுள்ளமை கற்றுப் பிடத்தக்கச் செய்தியாகும்.

0000 00000000, 00000000 00000000;
00000000000 0000 000000000, 0000 (000000 .129:5-6)

0000000000000 00000000000 0000 !000000000000
00000000 00000000 000000 00000000 ? (000000 .130:1-2)

000000 0000 000000000 00000000 00000000,
000000 0000 000000 0000000000 0000000000
00000000 000000 00000000;
000000 000 0000 000 000000 0000 0000 ? (000000 .131)

00000000 00000000 00000000000 000 000000
000000 000000 0000 00000000 (000000 -134)

00000000000 000000 000000000 00000 000
0000000000000 00000000000; 0000000000
000000 00000000 000000000 ? (000000 -140:7-9)

5. 00000000 0000000000

அதியமான் நடுமான் அஞ்சி தகட்புரண ஆண்ட அதியமான் மரபைச் சேர்ந்த சங்கக் காலக் குறுநில மன்னர்களால் ஒருவன். இவர் வாழ்ந்த காலம் கி.மு. 3ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 2ஆம் நூற்றாண்டு வரையான காலப்பகுதியைச் சேர்ந்தது. அஞ்சியின் வீரமும், கொடைச் சிறப்பும் ஓளவையார் முதலிய புலவர்களின் பாடல்களின் கருப்பொருட்களாக உள்ளன. திண்மயான உடல் வலிமை பொருந்தியவன் என்றும் சேரன், சோழன், பாண்டியன் உட்பட்ட ஏழை அரசர்களால் எதிர்த்து நின்று வென்றவன், இவனது அரண்மனையில் இல்லையென்று வருவோருக்கு அடையாத வாயிலைக் கொண்டது என்றும் அவனது கைகள் மழையைப் போல் ஈயும் தன்மையுடையது. தனக்குக் கிடத்தை சாவா மருந்தாகிய நெல்லிக்கனியத்தை தான் உண்ணாது ஓளவையாருக்குக் கொடுத்தான். இச்செயலே அதியமானின் கொடையின் திறனை வெளிக்காட்டுகிறது.

அந்தக் காலத்தில் மலநாட்டை ஆண்ட மலையமான் திருமுடிக்காரி என்பவனுடன் போரிட்டு அவனது தலைநகரமான திருக்கோவில்புரணை அஞ்சி கைப்பற்றியதாகத் தெரிகிறது. காரிக் குச்சார்பாக சேர மன்னன் பெருஞ்சேரல் இரும்பொறை என்பான் நடுமான் அஞ்சியுடன் போர் தொடுத்தான். சோழ மன்னனும் பாண்டிய மன்னனும் அதியமானுக்கு ஆதரவாக இருந்தனர். எனினும் அஞ்சி இப்போரில் தோற்று இறந்தான். இப்போரினை நேரில் கண்ட புலவர்கள் பாடிய நூல்தேகட்புர யாத் திரை என்பதாகும். இப்போது இந்நூல் மூழ்கியிருக்கக் கிடக்கப்பெற்றவில்லை.

இலக்கியச் சான்றுகள் மட்டுமன்றி, இம்மன்னன் பற்றிய கற்றுப்புடன் கட்டிய ஜம்பகை கல்வெட்டு என அறியப்படும், தமிழ் பிராமிக் கல்வெட்டு ஒன்று ஜம்பகை என்னும் இடத்தில் கிடத்தொள்ளது. ஜம்பகை, தன்னாறகாடும் மாவட்டம் திருக்கோவில்புரக்கு அருகில் உள்ளது. சமண முனிவருக்கு இம்மன்னன் கற்புக்கைகள் வெட்டிக் கொடுத்தது பற்றி இக் கல்வெட்டுக் கற்றுக்கின்றது. "சதியபுத்தோ அதியந் நடுமான்

Written by - முனைவர் ம. தமிழ் வாணன், முதுநிலை ஆய்வு வல்லுநர், சமீமொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம், தரமணி, சன்னை - 113 -

Thursday, 02 August 2018 22:30 - Last Updated Thursday, 02 August 2018 22:41

அஞ்சி என று இம மன ன்னின் பயெர் இக கல வடெ டில் தளெளிவாகக் கூறிப் பிடப் பட்ட டுள் ளது. இது கி.மு. 3 ஆம் நப ற் றாண்ட டு முதல் கி.பி. 2 ஆம் நப ற் றாண்ட டு வரையிலான காலப் பகுதியைச் சரே ந்தது என அறியப் பட்ட டுள் ளது.

..... 0000000000
00000000 000000 00000000 00000000
00000000000000 00000000 0000000000 000000
0000000 000000 00000000 0000000000 0000000000
00000000000 00000 0000000000 (0000000000 .99-103)

புறப் பாடல், (புறம்.94) 'பெரும! நீ , நீ ர்த் துறையில் பதிந் திருக் கும் யானை அதன் மீ து ஊந் துவந் து அதன் கொம்புகளைக் கழுவும் மக்களாக் கு அடங்கிக் கிடப் பது போல எம் போன்ற பாணர் க் கும் புலவர் க் கும் இனிமையே தருபவன் . உன் பகைவர் க் கும் அந் த யானையின் மதநீ ர் போலக் கொடும் யானவன் ' என்கிறது. கீ ழ்க் காணும் பாடல் அதியமான நடுமனானஞ்சியின் கொடையைச் சிறப்பைப் பற்றிக் கப று கின் றது.

00000000 0000000000; 00000000 0000000000;
00000000 00000000, 00000000 000000000000
00000000 000000 00000000000000 000000; (000000 -101:1-3)

இப் பாடலால் அதியமான அரசவகைக் கு பரிசில் பறெவணே டிவரும் புலவர் க் கும் ஓர் று நாளும் மூந் தயை நாள் கொடையை விட அதிகமாகவே தரப் பட்ட டுள் ளதைச் சிறப்பித் துக் கப று ம் அரிய பாடலாக காணப் படுகிறது.

6. 00000000 000000

கூறிஞ்சி(மலை) வளம் சிறிந் த கண்டீ ர நாட் டினர் . இவரையே நளிமலையே நாடன் என்றும் கண்டீ ரக் கோப் பெரு நள னி என்றும் பெரு நள னி என்றும் வழங்கினர் . நள னி, தன் னை நாடி வந் தவர் க் கும் நலக் குரவால் பின் னர் நலியாதவாறும் வறே றோர் வர் பால் சன்னெ று இரவாதவாறும் நிரம் ப நலக் கும் இயல் பினையே உடையவர் .

.....00000000,
00000000 000000, 000000 000000000000
0000000000 00000000, 00000 00000000 00000 00, 105
00000 000 0000000000 0000 00000000 00000000 00000000
0000 0000 000000, 000000000000, 0 (0000000000 .103-107)

கண்டீ ரக் கோப் பெருநள னியின் கொடையைப் பற்றி வன் பரணர் என்ற புலவர் சிறப்பித் துப் பாடியிருக்கிறார் .

000000 !00000000; 000000 !00000000
00000 00000000 0000000000 00000000
000000 000000000000 000000000 000000,
0000000000 0000000000; 0000 00
00000000000000 000000 000000 00000 (00000000 .149)

என்ற பாட் டினால், பாணர் களாக் குப் பரிசில் வணே டி மன்னரிடத் தில் மீ ண் டும் சலெல்

Written by - மனுனவர் ம. தமிழ் வாணன் , மதுநிலை ஆய்வு வல்லுநர் , சமீமமொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம் , தரமணி, சன்னை - 113 -

Thursday, 02 August 2018 22:30 - Last Updated Thursday, 02 August 2018 22:41

தவேயில லை என்று எண்ணி மாலநேரமும் காலநேரத் திலும் பண பாடுவதை மறந்தனர் என்று புலவர் கற்றிமை சூட்டத்தக்கது.

7. 0000000 00000000 0000

ஓர்நாள் வல்வில் ஓரி தற்போது இராசிபுரம் என்று அழகைக் கப்படும் ஸ்ரீ ராஜபுரம் என்னும் பகுதியில் வடேடையாட சன்ற போது அங்கு ஓர் பன்றியின் மீது அம்பினை சலுத்த, அப்பன்றியானது ஓர் புதரில் போய் மறநதது விட, அந்த இடத்தில் வல்வில் ஓரி சன்ற பாரக் கும் போது அங்குப் பன்றிக் குப் பதிலாக ஓர் சிவலிங்கமும் அச்சிவலிங்கத்தின் மீது வல்வில் ஓரி எய்த அம்பும் அந்த அம்புப்பட்டதால் அந்த சிவலிங்கத்தில் ரத்தமும் கசிந்து கொண்டிருந்தது. இதனைக் கண்ட ஓரி சிவன்தான் தன்னை பன்றி வடிவில் வந்து சேர்த்ததாக எண்ணி அவ்விடத்திலேயே சிவபரமொன்றுக்கு அருள்மிகு கலைசநாதர் திருக்கோயில் என்ற பெயரில் ஆலயம் எழுப்பினான். இதனைக் குறிக்கும் வகையில் அந்த அருள்மிகு கலைசநாதர் திருக்கோயிலின் கொடிமரத்தில் சிவபரமொன்றைக் குறிக்கும் வகையில் முட்புதரின் முன்பன்றி வடிவமும் வல்வில் ஓரியை குறிக்கும் வகையில் வாளும் கடியமும் பொறிக் கப்பட்டுள்ளது. இந்த நிகழ்வு இவ்வாலய கோபுரத்தின் பின்புறத்தில் சித்திரிக் கப்பட்டுள்ளதுகை காணலாம்.

இவ்வோரி கடயைழை வள்ளல்களும் மற்றொருவனான காரி எனபவனோடும் போரிட்டு மாண்டான் என நற்றிணை 320 இல் கபிலர் குறிப்பிடுகிறார். நாட்டை வன்ற காரி அதை சேரமான் பரொஞ்சேரலிரும் பொறகைக் குக் கொடுத்தான் என்று பரணர் பாடினார். அகநாணுற்றுப் பாடலும் இதனை உறுதி செய்கிறது.

00000000 000000 000000000000 000000
000000 000 000 00000000 000 000000
000000 0000000 000000000000 000000
0000 0000000 0000000 0000 0000 0000000 , (00000 .209:12-15)

மலேமும் வல்வில் ஓரி நற்றிணையின் 6, 265 ஆம் பாடல்களில் சிறப்பாகப் பசேப்டுகிறான். புறநானபற்றில் வன்பரணர் , கழதைன் யானையார் என்போர் இவனபை புகழ்ந்து பாடியதைப் புறம் : 152, 153, 204 ஆம் பாடல்கள் குறிப்பிடக் காணலாம்.

000000 000 000000000000 00000 (000000 .152:32)

0000000 0000000000000 0000000 0000000
0000000 0000 00000000000000 000000 (000000 .153:1-2)

0000000000 0000000000 0000000000 00000000000
00000000 0000000000 00000000 ;0000000
00000000 00000000 , 000 ;000000000000
000000 000000 000
00000000 00000000000 0000000000 !0000000 . (000000 .204:10-14

..... 00000000
000000000000 000000 000000000000 00000000
000000000000 00000000 00000000000000 000000

